

השומרון לא מוזכר בחוברת הפירסום

כ וססאמו, מאיר ירד במדרגות של חצר בית הרופא. אני יורד מה ארץ. נותנים רגל אחת, ותותכים את השניה. נותנים בית, אבל מאיפה אני אביא את הכסף, אה? מאיפה? מאיפה אני אחזיר 80 אלף דולר?"

מאיפה הוא יחזיר 80 אלף דולר, חוזרת האשה של מאיר, שנגררת אחריה על המדרגות של בית הרופא. מעל החצר שבה פזורים ביתניהמכירות של ישובי מערב-השומרון, "מאיפה יש לו הכסף?"

יאללה, מאיר לא אוהב לשמוע את הנימוקים שלו מפי אשתו, יאללה, סתמי כבר. בואי, מה שיש לעשות זה לדרת מהארץ. והם עזבו את החצר, עם התינוק הקטן, ועם נקישות הקבקים של מאיר. לוסאנג'לס תרוויח את מה שאריאל הפסידה.

אלא שלמרות העזיבה של מאיר, ולמרות האינתיפאדה, ולמרות המחירים הלא-זולים של הבתים שמשרדהשיכון מציע בשמונה נקודות-יישוב במערב-השומרון, קרוב מאוד לקו הירוק, יש שם, בירידהמתנחלים, שבר-חוב הפטמן בתל-אביב, בחצר של בית הרופא. תנועה של אנשים מתעניינים. לא התנפלות. לא שיטפון. אבל נכנסים ויוצאים. כשבוע ה' ראשון ביקרו במקום 250 איש, ונחתמו 10 עיסקות.

כמישרדהשיכון מקווים שחולהמועד יהיה קצת יותר פעיל, כי בשמונה הנקודות האלה מוצעות למכירה 800 יחידות-דירה, וכל כמות שתימכר מתחת ל-100, תיחשב לכישלון. ככה, על כל פנים, אומרים הנציגים של המישרד.

מקום בלב

ל קראת המיבצע הזה, הוציא מישרד הבינוי והשיכון חוברת-מכירות מודרית. כרומו, צבע, תמונות שעושות לך חשק לקפוץ אל תוך בריכות-השייחיה הכחולות ה' מוצעות לך. כל יישוב קיבל כמה עמודים, המפרטים את מיבנה האוכלוסייה, ואת המר' חק, בקילומטרים, מתל-אביב.

דויד לוי, בעמודה-הפתיחה, ליד צילומי עני-נים לבנים כשמיים כחולים מפתח אותך: "רחוק מהרעש קרוב אל הלב. האם זה לא מה שהיית רוצה? להתגורר בלב הארץ, לזכות בכל אותם יתרונות שמציעים המגורים במר' כו, ועם זאת, לחיות רחוק מהרעש, מהעשן, מהצפיפות, מחוסר-הפרטיות המביך. אפשר לגור בלב המדינה, קרוב לכל מקום, ביישוב מקסים שמציע חייקהילה מאורגנים ועשי' רים, להיות בעל קוטג' או דירה משלך, שעל-י' תם נמוכה והסיוע ברכישתם מוגבר. אתה מטפס לאיכות-חיים אמיתית, בלב ישראל."

זה משונה, אומר לי מאיר אלונים, איש מישרד-הבינוי, "רק העיתונאים שואלים על האינתיפאדה. אף אחד לא שואל. מתעניינים

יונתן שם-אור

במחירים, במועדי-כניסה. דברים כאלה. למה אתם מתעסקים עם האינתיפאדה?"

באמת, מה יש להתעסק עם האינתיפאדה. אלו ימי סוף הקיץ, והשמיים, גם בתל-אביב, מעל חצר-המכירות של בית הרופא. כחולים, העלמות היושבות מאחורי השולחנות של היישובים נחמרות ונאות. פקדי הבנקים ל' משכנתאות, הנמצאים בתוך אולס-הכניסה, מסבירי-פנים, המודלים של הגבעות הנבנות ממריצות את בלוטות העשייה, נציגי חברות-הבנייה חלקי לשון כמו תמיד, ורק עיתון חדשות, המחולק חנים לבא-המקום, מספר על שישה ערכים שנהרגו בסוף-השבוע.

אבל למי יש זמן לקרוא, כאשר מציעים וילה בחצי חינם חוץ מלוקו ההוא, שמגיע לחצר הזאת מדי יום, ומצטרף לטיול היומי המאורגן לכל מי שרוצה, כדי שיראה בעצמו את המקומות הנפלאים האלה, ואת הדרך החדשה, כביש עוקף-קלקליה, העובר בארץ נקייה מאינתיפאדה. יש עוד כבר אחד בלבד.

עוזן, שגם הוא יינטש בעזרת הכביש החדש, ואיפה אתה, ואיפה האינתיפאדה.

מישפחת ישראלי

מ ישפחת ישראלי הגיעה למקום. מר' מת'גן. זה שמם באמת. חיים ודלית ישראלי. נהג מוגנית עצמאי בלונדי וגרל-גוף, ואשתו שנולדה בקיבוץ יחיעם של השומר הצעיר, שרוצים בבית משלהם. אריאל, גינות שומרון, אלפי מנשה — לא חשוב. העיקר שיהיה בית.

הצרה, אומר ישראלי, "שאינו כאן שום בית מוכן. כל החברות אומרות שהן יבנו, רק אם יהיו מספיק אנשים. זה פשוט בלוף, כל המיבצע הזה."

זה לא מרזיק, אומר אלונים ממישרד השיכון, "יש מקומות עם בתים מוכנים לכני' סה. לא הרבה. אבל האמת היא שהמיבצע הזה נועד גם להמריץ את הפעלת הבנייה."

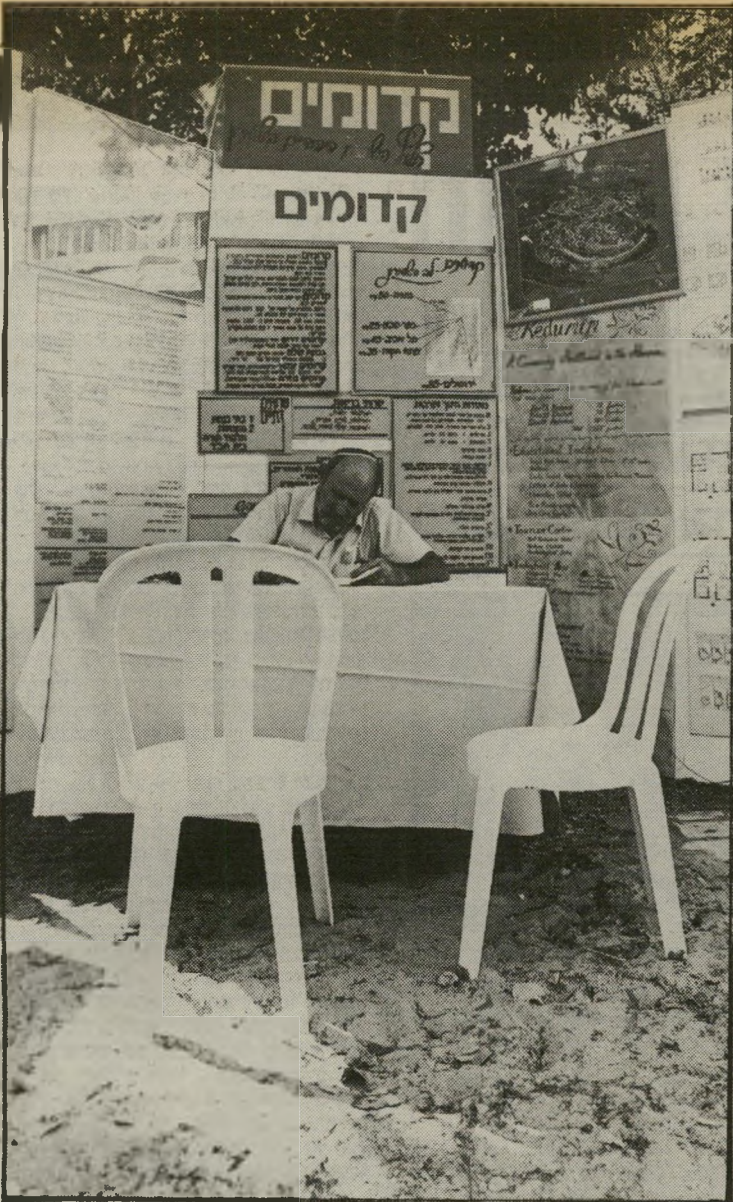
בהתחלה עשיתי פרצוף של אחד שמבין מה שאומרים לו, אבל זה לא עזר. לא הבנתי. "תראה, מדיניות מישרד-השיכון היא לבי' נות בשנה ממוצעת 22 אלף יחידות-דירה. כל כמות מתחת לזה תגרום לעודפי ביקוש ולה' עלאת מחירים. בשנה האחרונה הסתבר לנו שאנחנו עומדים ב-1000-1500 דירות פחות מהרצוי. לכן אנחנו מעוררים את הפעלת ה' בנייה. זה לא אומר שאנחנו כוננים בעצמנו. גם אתה יכול לקנות מיגרש ולבנות. זה נקרא

אצלנו הפעלת הבנייה."

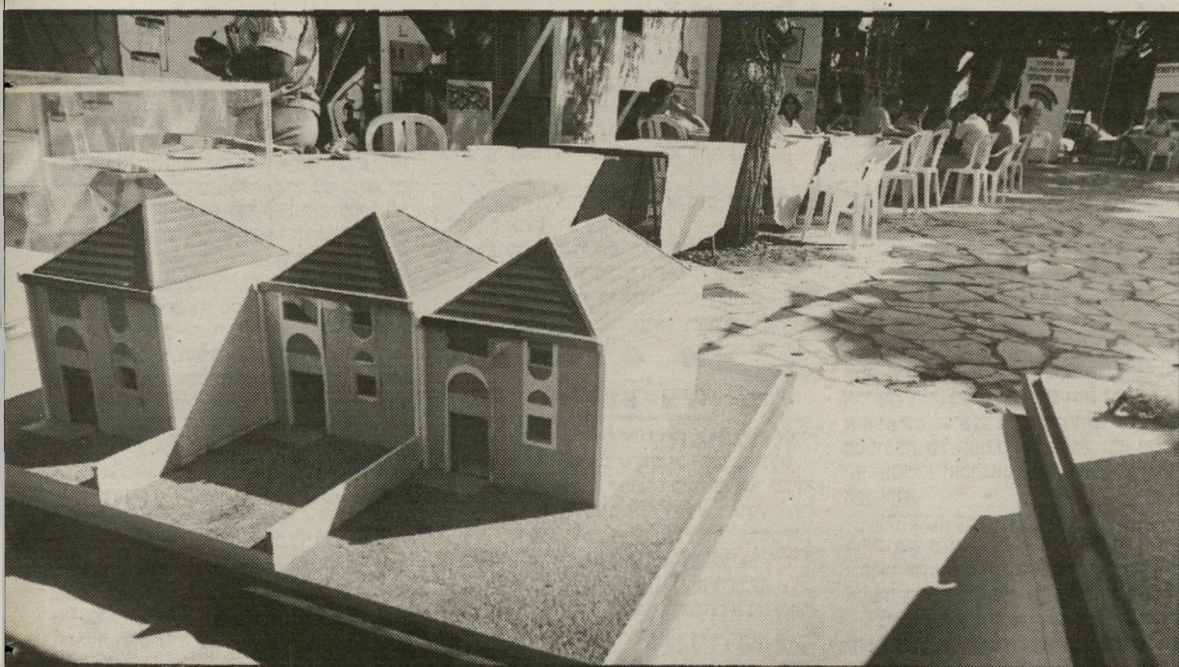
העניין הוא שאינו שום עידוד לקניית קרקע. מישרד-השיכון, באמצעות הבנקים ל' משכנתאות, נותן הלוואות רק עבור המיבנה וההלוואות שניתנות במיבצע הזה, למרות שהן מאפשרות לך לקבל מימון כמעט מלא עבור הדירה שלך, כרוכות בהחור חודשי לא קטן. דירה במערב-השומרון איננה, כמו ש' אוהבים לחשוב, מתנה. רחוק מזה.

כמה זה עולה

ל ניח שלא איכפת לך, כמו שלא איכפת לכל מי שהגיע למקום ההוא, בחצר של בית הרופא. מענייני האינתיפאדה. נניח ש' אתה גם חושב, כמו מירון בנבנישתי, שהמצב

מוכרים את קדומים: אין הרבה קונים

בתים מקרטון יש הרבה: בשטח עוד לא התחילו לבנות

שהוא מוחד-הפצם של ילידי שיכוני חולון ור' מת'גן, הוא הרבה יותר יקר. תוכל, אומרים לי נציגי הבנקים, לקבל הלוואות משלימות, אבל הלוואה משלימה היא אותה הלוואה שאתה מקבל בתל-אביב, ועלותה זהה. בחישוב מסוכך שערכת יחד עם נציגי הבנקים, שלצורך זה נטשו את השולחנות ה' שוממים שלהם, בצדדי היום (כחול המועד

הוא בלתי-הפיך, ולעולם לא יפנו את היישובים האלה, שהולכים ונבנים ליד קלקליה. נניח שיש לך דירה, או שהיתה לך, ואתה כבר לא בקטגוריית זכאי מישרד-השיכון. המיבצע הזה פונה אליך, ומציע לך, בקובץ שלם של הלוואות, 77 אלף שקלים. קצת יותר מ-30 אלף דולר, בהחור חודשי של 512 ש"ח. צמוד. דירה באריאל עולה כפול מזה, ובית פרטי,